

РЕШЕНИЕ

№ 19292

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4842** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Е. Г. А., срещу отказ на кмета на район „Подуяне“-Столична община, обективиран в писмо № РПД24-0ОИ94-2/1/30.04.2024г. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на издадения индивидуален административен акт и се иска неговата отмяна като такъв.

Ответникът – кмет на район „Подуяне“-Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с която да я отхвърли. Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

След като се запозна с приложените и приети по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

Със Заявление № РПД24-0ОИ94-2/16.04.2024г., оспорващата страна е поискала достъп до обществена информация, относно промяна предназначението на спортната площадка, находяща се в ж.к.“Х. Д., на [улица]и [улица]както следва :

1. На проведената на 05.10.2023г. предизборна среща и направените на нея предложения за спортна площадка, знаел ли е кметът на район „Подуяне“-СО за приключили административни и съдебни процеси в полза на жителите?;

2. Кога може да се очаква провеждането на заявената от кмета анкета с всички жители

в района за обновяване спортната площадка?;

3. На каква стойност възлиза всеки един от предложените проекти за обновяването на спортната площадка и как ще се финансира всеки един от тях?;

4. Какви действия е предприела районната администрация след подаването на възражения по ПУП-ПРЗЖК, относим към спортната площадка?

5. Каква е собствеността на спортната площадка към датата на подаване на заявлението?

С оспореното решение ответникът е отказал предоставянето на искана информация с мотива, че исканата информация не попада в приложното поле на понятието „обществена информация“. Според административния орган така формулираното искане не съвпада с вложения в закона смисъл, съответно не може да се приеме, информацията за планове за реализиране на намерения или знания за собствеността на конкретен имот е със служебен или обществен характер по смисъла на ЗДОИ. Отделно от това е отговорено, че актовете книги са общодостъпни и всеки може да направи сам справка, без да е необходима процедура по предоставяне на обществена информация.

При така установената фактическа обстановка и като взе предвид становищата на страните, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА. Подадена е от лице с правен интерес да оспорва, в законоустановения срок преклузивен срок, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Настоящият състав приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган, при спазване на предвидената от закона форма, спазвайки изричните разпоредби на чл.28, ал.2 - изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, чл.38 и чл.39 - въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение, връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация като около тези въпроси няма спор между страните.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Постановеният административен акт обаче, с който е отказан достъп до обществена информация е постановен в нарушение на материалноправните норми на ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като той предвижда ограничение – когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Изключение от приложното поле на закона представлява информацията, предоставяна във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица, както и информацията, която се съхранява в Националния архивен фонд на Република България – чл.8 ЗДОИ. От приложното поле на закона е изключен и достъпът до лични данни – чл.2, ал.5 ЗДОИ. "Лични данни", според дефиницията на § 1, т.2 ДР ЗДОИ, са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност.

Между страните не се спори също така, че ответникът се явява „задължен субект" по смисъла на чл.3, ал.1, пр.3 от ЗДОИ като орган на изпълнителната власт в общината. За него е регламентирано задължение при поискване да предостави информация, която е създадена в кръга на неговата компетентност и е налична. По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правните и фактически основания за това, при спазена процедура по глава Трета от закона /чл. 24 и сл./. Нарушаването на това императивно изискване при произнасяне на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т.4 от АПК. В оспорваното писмо е посочено единствено че заявлението не е такова по ДЗОИ, респ. заявеното с него не представлява нито служебна, нито обществена информация, без да е конкретизирано кое точно от изчерпателно изброените в чл. 37, ал.1 от ЗДОИ основания за отказ административният орган счита, че е налице по отношение на заявлението във всяка от петте му точки. Изложени са основания за отказ общо и по петте точки на заявлението, като това смесване затруднява и поставя в невъзможност да се разбере

кои основания за коя точка от искането се отнасят. Според чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2. Липсва обаче прецизиране чрез конкретно посочване на приложимата хипотеза. Органът се е задоволил лаконично и повърхностно да посочи единствено, че искането под формата на информация за планове и собственост на конкретен имот не попадат в приложното поле на ЗДОИ. Така изложени тези мотиви водят до извода, че подаденото заявление не е достатъчно ясно и конкретизирано за административния орган, който при такава хипотеза разполага с възможността да даде указания за отстраняване на нередовностите по заявление, каквито правомощия ЗДОИ изрично му е предоставил с разпоредбата на л.29, ал.1 ЗДОИ. Друг е въпросът че със заявлението е поискана информация за стойност и начин на финансиране на проект, което от своя страна е свързано с публични средства, която информация съдът намира, че представлява обществена служебна информация по смисъла на чл.2 и чл.11 чл.2 ЗДОИ, по която е следвало да има произнасяне. Нещо повече, исканата обществена информация следва да бъде предоставена при наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като чрез предоставянето на исканите сведения ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е основателна и доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, а оспореното решение отменено, като издадено в противоречие с материалния закон. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ административният орган дължи ново произнасяне по заявлението, като следва да бъде спазен срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ.

Водим от горното и на основание чл.146, т.4 и чл.173, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ на кмета на район „Подуяне“-Столична община, обективиран в писмо № РПД24-00И94-2/1/30.04.2024г.

ВРЪЩА делото като преписката на кмета на район „Подуяне“-Столична община за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите към решението указания по тълкуването и прилагането на закона, В 14-дневен срок от постановяването му..

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: